

LEHETŐSÉG

Élővé tétel

Mára már – a New Age mozgalom és az ezotéria hatása-ként is – a lélek fogalma nagyon elterjedtté vált. Mindannyian lélek vagyunk, az egy lélek testi megnyilvánulásai. Ami még érdekesebbé teszi a dolgot, hogy az összes nagy tanító, a vallások is mind ugyanerről szoltak, szólnak, csak kicsit más megfogalmazásban. Ma már nem nézik sültbolondnak azt – mint nem is olyan régen még – aki asztrológiáról, lélekvándorlásról, energiáról beszél. Sőt!

Vannak, akik meditálnak, vannak, akik önismereti kurzusra járnak, vannak, akik gyógyulásuk érdekében a természetgyógyászatához fordulnak, vannak, akik tanulják a gyógyítást, vannak, akik környezetvédők lesznek, vannak, akik kivonulnak a nagyvárosok szimbolizálta világból és vidékre költöznek, vannak, akik az ősi hagyományokban keresik a megoldást, vannak, akik valamilyen vallási irányzathoz csatlakoznak, vagy valamelyik egyház keretein belül keresik a lelki békét. Sokan sokféleképpen reagálunk korunk új hangjára, és változunk materialista világunkból egy más minőség elfogadása felé.

Téma az egység, a mindent átfogó szeretet, a lélek minőség, a Föld megmentése, a női minőség erősítése és sok más kapcsolódó kifejezés. Egyre többet hallunk egy úgynevezett új civilizációról, melynek megteremtése a feladatunk. De mit is jelent ez az új civilizáció, mit

jelent a mi emberi világunkban a „mindannyian egyek vagyunk” kifejezés? Mi kell ahhoz, hogy ez megvalósuljon? Hogyan éljünk?

A kulcs pont ebben van: a „hogyan éljünk”-ben. Már látjuk, hogy van az anyagi világon túl valami... Hogy ott, abban a világban nincs elkülönülés... Ott az egység van.

Hát ez a feladatunk! Hogy itt is az legyen! Ezt kell megvalósítani! Hogy ez ne egy másik világ igazsága legyen, hanem az emberé, az emberisége itt a Földön! Életünkkel, életmódunkkal kell ezt élővé tenni, az anyagi világban megvalósulttá tenni, kinyilvánítani! Tehát eszerint élni!

Az egység van, minekünk kell azt ÉLŐ-vé, LÉT-ezővé tenni!

Egység

Az emberiség jelenkori feladata önmaga egységének a felismerése. Annak a meg- és belátása, hogy mindannyian egy organikus egész részei vagyunk. Hogy ezt az egészet csak együtt tudjuk működtetni, csak együtt vagyunk képesek működni. Tehát együttműködésre van szükségünk!

Pillanat hatása

Bármit teszünk, annak következménye van. Tetteink reakciókat váltanak ki. Minden tettből, gondolatból következik egy másik. Hatással vagyunk egymásra – ez elkerülhetetlen, de nem mindegy, milyennel.

A jelenben való gondolkodás önmagában hordozza a jövőt. Amit most teszünk vagy gondolunk, az a következő pillanatra is hatással van.

A jelen pillanat csak MOST van. Az ebben a pillanatban már a múlt... És ez is... És ez is... És ez a pillanat az előzőhöz képest a jövő volt még az előbb...

Valamit általában kivetítünk a jövőbe és ahhoz képest keressük a megoldást. A jövőbe helyezett gondolat azonban legtöbbször párosul valamilyen félelemmel, sőt gyakran abból indul ki (pl. félünk a haláltól, félünk az öregedéstől, félünk attól, hogy el fogunk veszteni valamit stb.). Ilyenkor a jelenben is a félelem jelenik meg, éppen akkor ezt teremtjük.

Amit most teszünk, az mindig hatással van a jövőre. Vagyis, ha a jelenben megfontoltan és mindent figyelembe véve cselekszünk, az hasonló kihatással lesz a jövőre. A jelenben születő megoldás a jövőt építi.

Tudatában kell lennünk, hogy tetteinknek következménye van. Például, ha azt szeretnénk, hogy a jövő békés legyen, akkor most ebben a pillanatban is eszerint kell élnünk, cselekednünk. Hiszen nem tehetünk semmit a jövőben, csak most. A most-ban viszont benne van minden. Benne van a múlt, az eddigi tapasztalatok és a jövő lehetőségei, ami szerint MOST cselekedhetünk. Ez a teremtési képességünk csodája.

Az, hogy mit teszünk, azon múlik, hogy mit tartunk fontosnak és honnan szemléljük a dolgokat. Az az abszurd a dologban, hogy ha csak a pillanatot vesszük figyelembe, akkor cselekedetünk önző lesz, ha azonban valamilyen nagyobb távlatból szemléljük a dolgokat, és tudatában vagyunk tetteink hatásának, akkor a most-ban meghozott döntés és cselekedet nem lesz öncélú. Tehát a pillanatnyi hatás alatti cselekedet következménye általában abból indul ki, hogy éppen akkor mit érzünk, gondolunk. Ugyanakkor, ha tudatában vagyunk az ok-okozati összefüggésnek, és így tetteink következményeivel számolunk, akkor a most-ban születő jövővel is számolunk. Nem a pillanat(-nyi állapot) dönti el, hogy mit teszünk – mégis a pillanatban születik meg.

Minden egy

Minden egy és minden mindennel összefügg. Látszólag ez egy ellentmondás, de csak látszólag.

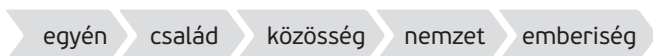
Gondoljuk csak végig saját magunk fizikai felépítését.

Mindegyik különálló egységet képez, de mindegyik része is valaminek.

A sor egyébként sem indítható innen, hiszen a jelenkori tudomány már nem csak az atommagot képes részeire bontani, de a Higgs-bozont kutatja.

És a sor az egy embernél se zárható be...

...és itt sem záródik le, hiszen nem vagyunk képesek létezni a környező világ nélkül, szerves részei vagyunk annak...

És még mindig nem állhatunk meg, hiszen a tudósok nem csak a Higgs-bozont vizsgálják, hanem már a mellettünk párhuzamosan létező világegyetemeket is.

Sőt, ami még izgalmasabbá teszi ezt a kérdést, hogy valahol ez a két tudományterület össze is kapcsolódik, mégpedig a világ keletkezésének és jövőjének kutatásában.

Ez a gondolatsor hihetetlen távlatokat nyit meg...

És most pillantsunk rá erre a sorra, és játszunk el a gondolattal, hogy e sorozat közepén mi állunk (és ez a kép nem véletlen!).

Innen nézve látható, hogy az ember az első, aki saját maga és világban való létezése tudatára ébredt.

Vagyis nekünk adatott meg, hogy tudatára ébredhetünk egy-ségünknek, az egységnek.

De ez együtt jár azzal is, hogy első körben saját egy(-edi)-ségünkre ébredünk rá, vagyis az egy-énre, az „én vagyok”-ra és a Földön élő összes többi létformától való különbözőségünkre (másságunkra). Ezért élünk ma még úgy itt a Földön, mintha mi uralnánk ezt a bolygót.

Kiválasztottság-tudatunk van. Ez igaz is. Ki vagyunk választva, de nem az a végcél, ahogy ezt gondoljuk és megéljük most.

Ha látnánk magunkat úgy, mint ennek az organikus egésznek a része, elképednénk, mit teszünk.

Nem a Föld és javainak (ásvány-, növény-, állat- és ember-világ) kizsigerezésére és magunk érdekében való használatára vagyunk itt, hanem pont ellenkezőleg, ezek megőrzésére, ápolására, a szeretet növelésére. Erre vagyunk kiválasztva, ezért emelkedtünk ki!

Lehetőség

... a teremtés lehetősége

Ha egy félelem és hatalom nélküli világot szeretnénk, akkor mi magunknak kell félelem és hatalomvágy nélkül élnünk.

Ha azt kívánjuk, hogy világunk szeretetteljes, együttérző legyen, akkor mi magunknak kell azzá válnunk!

Mi emberek alkotjuk azt a közösséget, amely az összes létező közül (legalábbis az általunk eddig ismert világban) egyedülállóan rendelkezik a gondolkodás, a tudatosság, a tudatos alkotás, a „teremtés” és a szabad akarat adományával. Így azóta, hogy megjelentünk a Földön, mi is alakítjuk világunk múltját, jelenét és jövőjét. „Társ-teremtők” vagyunk. Vagyis a világ alakulásáért mi is felelősek vagyunk, mi, így mindannyian. Nem mindegy, mit kezdünk ezzel.

Éppen ezért nagyon fontos, hogy gondolatainkat és tetteinket a lehető legjobb szándék és a szeretet vezesse, és mindezt tudatosan is tegyük.

Az egyes emberek gondolata és cselekedete összeadódik, így hozva létre a jelent. A világban minden mindennel kapcsolatban van és összefügg. Ami ebben a pillanatban teremtődik, az a következőben már a múlt, és előrevetíti a következő pillanatban történeteket is, vagyis a jövőt.

Gondoljuk át, mekkora lehetőség ez!